

Värmland bör blicka mot Västra Götaland

Vilken region ska framtidens Värmland tillhöra? Debatten har pågått en längre tid och intensifierats efter att den statliga Ansvarsutredningen presenterade sitt slutbetänkande, i februari 2007. Alternativen som diskuteras är flera. Örebro, Västmanland, Dalarna-Gävleborg eller Västra Götaland. Svaren, argumenten och synpunkterna går isär, beroende på vilken grupp som tillfrågas. Inte heller för näringslivet är det självklart vilket alternativ som är det rätta. Både Örebro, Västmanland och Västra Götaland förekommer i diskussionen. Däremot verkar företagen vara tämligen överens om att Dalarna-Gävleborg inte är något gångbart alternativ.

Som värmländska företagare och tillika styrelseledamöter i Handelskammaren Värmland sällar vi oss till den skara som förordar Västra Götaland. Anledningarna är flera. För det första och kanske viktigast av allt, Västra Götaland är en färdig och i högsta grad fungerande region, som etablerades redan i januari 1999. Här väntar inga långdragna och sega processer med organisatoriska problem. Detta stadium är sedan länge passerat. Från Västra Götalands del välkomnar man dessutom Värmland i regionen. Det framkom då länets parlamentariska ledning träffade ledningen för Västra Götaland tidigare i år. Värmland förväntas både tillföra och komplettera den nya regionen inom en rad områden. Ställer man däremot samma fråga till övriga regioner, till Örebro och till Västmanland, blir svaren långt ifrån lika positiva. Västmanland vill vända blicken mot huvudstaden och inte heller Örebro välkomnar oss alltigenom med öppna armar. Detta faktum är en högst besvärande utgångspunkt för vidare diskussioner.

I de värmländska regiondiskussionerna finns flera områden som återkommer. Frågan om Karlstads flygplats fortlevnad är en, ständigt aktuell och viktig. Utan en regional flygplats i närområdet har flera stora värmländska företag tidigare deklarerat att de inte kan bedriva sin verksamhet i länet, utan måste flytta. Ett sådant scenario vore förstås förödande. Om Värmland skulle komma att tillhöra Örebroregionen skulle detta innebära att Örebro Flygplats ställdes mot Karlstads flygplats och att endast en av flygplatserna skulle få leva vidare. Den kampen skulle dessvärre inte Karlstad vinna. Däremot är det geografiska avståndet till Landvetter så pass stort att de båda flygplatserna inte konkurrerar ut varandra. Detsamma gäller frågan om sjukhus och universitet. Vid en sammanslagning med Örebro eller Örebro-Västmanland blir den geografiska närheten paradoxalt nog en av de största nackdelarna. Det finns inte plats för två universitet med likartad inriktning eller för två sjukhus. Och det är med stor sannolikhet de värmländska alternativen som får stryka på foten. I fallet med att tillhöra Västra Götaland blir däremot scenariot ett annat. Här konkurrerar vi inte på samma sätt. Här blir värmländsk sjukvård och värmländskt universitet snarare ett komplement. Till Chalmers och till Sahlgrenska. Och här har hälso- och sjukvården alla möjligheter att bli det tillväxtområde det faktiskt borde och kan vara. När det vidare gäller universitetsväsendet besitter Värmland spetskompetens inom områden som skog, papper och massa, något som absolut skulle kunna utvecklas ytterligare och fylla en viktig funktion i en framtida ny regiontillhörighet.

Västra Götaland är en stark region med stor tyngd. Något som skulle gynna Värmland i morgondagens påverkansarbete, inom exempelvis infrastrukturområdet. Standarden på E45 är under all kritik. Här har Värmland och Västra Götaland ett gemensamt intresse. Ett samlat grepp skulle också kunna tas rörande tågtrafiken, mot Göteborg och Malmö, där det finns mycket att utveckla. Handelskammaren har sedan tidigare fastslagit att Vålbergsrakan är prioriterad och i en ny regiontillhörighet med Västra Götaland torde det inte vara omöjligt för

ett sådant projekt att vinna genomslagskraft. Ytterligare ett potentiellt gemensamt intresse är Väner och dess möjligheter. En större mängd gods än i dag skulle kunna fraktas denna väg, exempelvis från Norge och vidare ut i Europa. Dessutom gränsar både Värmland och Västra Götaland mot Norge och har härigenom ett gemensamt intresse i att utöka och fördjupa samarbeten och aktiviteter med grannlandet. Sådana beröringspunkter ter sig inte lika tydliga vid en eventuell sammanslagning med Örebro eller Västmanland.

Självklart handlar diskussionerna kring den framtida regiontillhörigheten mycket om att skissa tänkbara scenarier. Ingen kan med säkerhet säga hur Värmlands framtid gestaltar sig inom det ena eller det andra alternativet. Ingen kan till hundra procent definiera problemområden och möjligheter. Så till viss del handlar det om att sja. Om att väga för och emot, om att hitta beröringspunkter och tillväxtfaktorer. Men en sak kan i alla fall med säkerhet konstateras. Den som själv inte aktivt väljer, riskerar att bli vald sist.

Ulf Ljungdahl, vd Handelskammaren Värmland

Styrelsen i Handelskammaren Värmland
Johan Engström, Swedbank
Helene Rinstad, LBC Frakt i Värmland
Lena Bergström, Hotel FrykenStrand
Gull-Britt Eide, Aiolos Medical AB
Dick Johansson, Klässbols Linneväveri
Jakob Larsson, f d Fimek AB
Claes Molander, Skandia AB
Anders Ruth, f d Uddeholm Tooling AB
Christer Simrén, Wermland Paper AB